

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 16. decembar 2013. god.
Br. ref.: RK524/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI99/13

Podnosilac

Liman Maloku

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosovo, rev. br. 195/2011, od
28. februara 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Liman Maloku iz opštine Klina, koga sa punomoćjem zastupa g. Xhafer Maloku iz opštine Klina.

Osporena odluka

2. Osporava se presuda Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 195/2011, od 28. februara 2013. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 28. juna 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar se odnosi na ocenu ustavnosti odluke Vrhovnog suda rev. br. 195/2011, od 28. februara 2013. god., kojom se potvrđuju odluke redovnih sudova. Putem kojih odluka su proglašeni nevažeći ugovori o kupoprodaji nepokretnosti zaključeni između podnosioca zahteva i vlasnika parcela.

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na članu 113.7. Ustava, članu 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo, od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56.2. Poslovnika o radu.

Postupak pred Sudom

5. Dana 10. jula 2013. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 5. avgusta 2013. god., predsednik je odlukom GJR. br. 99/13, imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. 99/13, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 26. avgusta 2013. god., Ustavni sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud o registraciji ovog predmeta.
8. Dana 26. septembra 2013. god., Sud je zahtevao od osnovnog suda u Peći i od podnosioca zahteva da dostave dostavnicu, kojom se dokazuje kada je podnosilac zahteva primio presudu Vrhovnog suda Kosova rev. br. 195/2011, 28. februara 2013. god.
9. Dana 4. oktobra 2013. god., Osnovni sud u Peći dostavio je Sudu pismo kojim se dokazuje da je podnosiocu zahteva uručena presuda Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 195/2011, od 28. februara 2013. god., dana 26. juna 2013. god.
10. Dana 21. oktobra 2013. god., Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 7. januara 2003. god., podnosilac zahteva je zaključio četiri ugovora o kupoprodaji nepokretnosti sa prodavcima za sledeće parcele:
 - D. B iz Kline, katastarska parcela br. 1933/2, sa površinom od 0.14,29 ha, upisana u posedovnu listu br. 452 KZ Drsnik;

- D. V iz Kline, katastarska parcela br. 1933/5, sa površinom od 0.18,92 ha, upisana u posedovnu listu br. 453 KZ Drsnik;
- D. S iz Kline, katastarska parcela br. 1933/3, sa površinom od 0.14,29 ha, upisana u posedovnu listu br. 450 KZ Drsnik;
- D. R iz Kline, katastarska parcela br. 1933/4, sa površinom od 0.14,29 ha upisana u posedovnu listu br. 451 KZ Drsnik (u daljem tekstu: prodavci nepokretnosti).

U ime svih navedenih prodavaca nepokretnosti, ugovore je potpisao M. M, sa generalnim punomoćjem od 8. januara 2003. god.

12. Dana 7. oktobra 2009. god., Opštinski sud u Klini je preko presuda:

- C. br. 196/06,
- C. br. 197/06,
- C. br. 149/06 i
- C. br. 198/06,

postupio po tužbi D. B, D. V, D. S i D. R o poništenju ugovora navedenih u stavu 11, jer prodavci nepokretnosti tvrde da nisu potpisali punomoćje na osnovu koga je M. M potpisao navedene Ugovore u njihovo ime, Opštinski sud u Klini je usvojio njihovu tužbu.

13. Opštinski sud u Klini proglašava nevažećim ugovore o kupoprodaji nepokretnosti i nalaže da u spisima opštine Klina sve parcele navedene u stavu 11, vrata u zemljišne knjige na ime prodavaca nepokretnosti. Opštinski sud je u svom obrazloženju u gorenavedenim presudama, nakon razmatranja činjenica, u nastavku naglasio:

“Ugovoru o transakciji nedostaje volja saglasnosti od jedne ugovorene stranke i zaključeno je da nije obavezujući dogovor (član 26. ZOO). Prema tome, Ugovor o transakciji se proglašava nevažećim u skladu sa članom 103. stavom 1. ZOO.”

14. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Okružnom sudu u Peći na presude Opštinskog suda u Klini, koje su navedene u stavu 12.

15. Okružni sud u Peći, postupajući po žalbi, doneo je sledeće presude:

- Ac. br. 19/10, od 7. septembra 2011. god.,
- Ac. br. 20/2010, od 9. marta 2011. god,
- Ac. br. 22/2010 od 9. marta 2011. god.,
- Ac. br. 21/10, od 7. septembra 2011. god.,

koje su u svojim obrazloženjima potpuno iste i odbio je žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. Okružni sud u Peći je u svom obrazloženju naglasio:

“Osporena presuda nije obuhvaćena suštinskim povredama odredaba parničnog postupka, koje istražuje drugostepeni sud po službenoj dužnosti, prema članu 194. ZPP-a. Takođe činjenično stanje je od strane

prvostepenog suda potvrđeno uredno i u potpunosti, tako da urednost potvrđenog činjeničnog stanja se ne dovodi u sumnju nijednim žalbenim navodom i iz tog razloga je od strane prvostepenog suda pravilno primenjeno materijalno pravo. Ovo stanovište je Okružni sud zauzeo iz činjenice što ugovor koji je poništen nije zaključen na način utvrđen na osnovu člana 26. Zakona o obligacionim odnosima (ZOO).... Iz gorenavedenih razloga, a na osnovu člana 103. ZOO, s pravom je prvostepeni sud poništio predmetni ugovor, koji je u suprotnosti sa pravnim poretkom, utvrđenim Ustavom, obaveznim odredbama i društvenim moralom.”

16. Iz činjenica predstavljenih u obrascu zahteva, može se videti da se podnosilac zahteva Vrhovnom sudu obratio zahtevom za reviziju samo protiv presude Okružnog suda u Peći Ac.br 21/10 od 7. februara 2011. god.
17. Dana 28. februara 2013. god., Vrhovni sud, odlučujući u vezi sa zahtevom podnosioca o reviziji, doneo je presudu rev. br. 195/2011, kojom odbija reviziju kao neosnovanu, protiv presude Okružnog suda u Peći Ac. br. 21/10 od 7. februara 2011. god. U svom obrazloženju, Vrhovni sud, u nastavku naglašava:

“...Vrhovni sud je prihvatio u potpunosti pravno stanovište sudova nižeg stepena, s obzirom da presude ne sadrže bitne povrede odredaba parničnog postupka, na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, ali ni povrede iz člana 182. stava 2. Zakona o parničnom postupku, na koje se poziva ova revizija... Prema oceni Vrhovnog suda, u konkretnom slučaju sporni ugovor je apsolutno ništavan, koji je u stvari zaključen bez njegovog znanja i volje, prema tome u suprotnosti je sa zakonom i drugim imperativnim odredbama.“

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu presudom Vrhovnog suda Kosovo rev. br. 195/2011, od 28. februara 2013. god. povređena prava zaštićena Ustavom, i to članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 24. [Jednakost pred Zakonom] Ustava.

19. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda da donese sledeću odluku:

“Želim da mi se omogući pravično i nepristrasno suđenje, a to se može postići samo ako se omogući moje suočavanje sa Blagojem Dabižljevićem, kojom prilikom će izići na videlo istina...”

20. Podnosilac je takođe zahtevao suđenje gde bi mogao da se suoči sa B. D i da se potvrdi da je on isplatio 175.000 evra B. D.

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Da bi bio u mogućnosti da presudi o zahtevu podnosioca zahteva, Sud prvo treba da proveri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, detaljnije obrazložene u Zakonu i Poslovniku o radu.

22. U tom smislu, član 113, paragraf 7. Ustava predviđa:

7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*"

U vezi sa navedenim uslovima, Sud primećuje da je podnosilac zahteva fizičko lice, a i ovlašćena stranka u skladu sa članom 113.7. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava.

23. Sud, takođe, treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva u skladu sa uslovima iz člana 113.7. Ustava, kao i člana 47.2. Zakona, iscrpeo sva pravna sredstva. U ovim slučajevima, podnosilac zahteva je podneo činjenice da je iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva prema zakonima na snazi.

24. Podnosilac zahteva, takođe, treba da dokaže da je ispunio uslove iz člana 49. Zakona u vezi sa podnošenjem zahteva unutar utvrđenog roka. Iz spisa predmeta se vidi da nema dokaza koji bi povrgavali tvrdnje podnosioca zahteva da je on primio presudu Vrhovnog suda Kosova 28. juna 2013. god. Prema tome zahtev je podnet u roku od četiri (4) meseca, kao što je određeno Zakonom i Poslovníkom o radu.

25. U vezi sa zahtevom, Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36.2 Poslovníka, koje predviđa:

"(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...], ili

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,

[...], ili

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju;"

26. S tim u vezi, Ustavni sud ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28, vidi i slučaj br. KI70/11, podnosioci zahteva Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).

27. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi predstavljeni na pravilan način i da li su postupci uopšteno, gledano u njihovoj celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi, *između ostalog*, Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, zahtev od 10. jula 1991. god.).

28. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je obrazloženje u presudama donetim od strane Okružnog suda u Peći jasno, kao i da je nakon razmatranja svih postupaka, Sud, takođe, našao da su postupci pred Vrhovnim sudom bili pravični i neproizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br.

17064/06, ESLJP, zahtev od 30. juna 2009. god.). Štaviše, presuda Vrhovnog suda Kosova rev. br. 195/2011, od 28. februara 2013. god., je jasna i dobro obrazložena. Sudovi su se izričito bavili zahtevom podnosioca da B. D svedoči u suđenju i obrazložili da njegovo svedočenje nije relevantno, čak i kad bi ga našli i doveli da svedoči na suđenju jer nesporno je da je podnosilac zahteva uplatio novac u piramidalnoj šemi. Sudovi su obrazložili da je jedino sporno to da li je advokat u stvari imao ovlašćenje da proda spornu nepokretnost.

29. Štaviše, podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih prava prema Ustavu (vidi Vanek protiv Republike Slovačke, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99, od 31. maja 2005. god.).
30. Činjenice podnete od strane podnosioca zahteva nisu ni na koji način opravdale tvrdnju o povredama ustavnih prava i podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoje tvrdnje.

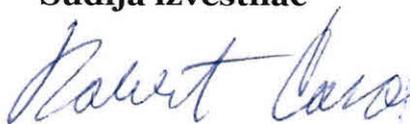
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, na osnovu člana 113.7. Ustava, člana 20. Zakona i pravila 36.2. (b) i (d) Poslovnika o radu, 21. oktobra 2013. god. jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani